

RECENSION

Jörgen Svensson i *Man tänker sitt*

Man tänker sitt

Originaltitel Man tänker sitt

Regi Fredrik Wenzel & Henrik Hellström

Producent Erika Wasserman

Manus Fredrik Wenzel & Henrik Hellström

Foto Fredrik Wenzel

Roller Sebastian Eklund, Jörgen Svensson, Hannes Sandahl, Bodil Wessberg, Marek Kosterzewski m fl

Sverige 2009

Längd i tid 1 tim 18 min

Censur tillåten från 7 år

Distributör Nonstop Entertainment AB

Är det i Falkenberg som ett nytt visionärt filmkollektiv håller på att formars? I *Farväl Falkenberg* anade man ett nytt språk. En ny approach. Denna film om grubblande unga män som vägrade bli vuxna var långt ifrån ett mästerverk men lyckades ändå slå an en ton som inte riktigt kändes igen i det svenska filmklimatet. Med nya bolaget Fasad är hallänningarna något stort på spåren.

Man tänker sitt har definitiva likheter med sin föregångare. Men den går några steg längre och vågar utmana åskådaren ett varv till. Denna skildring av mental förvirring och förtvivlan håller sig på ett djupare existencialistiskt plan.

Genom 11-åriga Sebastians sävliga och obehagligt förståndiga berättarröst blir vi introducerade för Jimmy som bor hemma hos sina föräldrar med sin son, Mischa som bött och jobbat i Sverige i 30 år och Anders som till skillnad från Jimmy har köpt eget hus. Filmens många citat är hämtade från Henry David Thoreau. Filosofen

och författaren som såg naturen som besjälad, samtidigt som han föraktade samhället och arbetsfördelning. Hans tankar har hånats rejält genom åren men börjar så sakna träda in i det allmänna medvetandet igen. Hans bok "Walden" inspirerade också Jon Krakauer enormt som porträtterades i "Into the wild" för ett par år sedan.

Man tänker sitt är den starkaste svenska filmen om alienation i modern tid. Människorna bor i ett tätt villaområde men vill knappt veta av varandra. Filmen granskar människors ensamhet och kanske framför allt mäns ensamhet. Kvinnorna finns där om än i strikt periferi. Det kvinnliga perspektivet existerar egentligen bara i Sebastians mor som försöker få sin son att uppföra sig och inte ställa till med något. Huruvida kvinnor har funnits i de trasiga männens liv kan man bara spekulera i. Silas mor får vi aldrig reda på någonting om. Är Mischa och Anders bara två ensamma själar som alltid har varit det? En av filmens stora förtjänster är just dessa outtalade instick som skapar ovisshet men som tvingar till reflektion. Att inte veta och försöka fylla i historien är en del av upplevelsen.

Enda utvägen från karaktärernas kvävande hemmamiljö är att ta sig ut i naturen för att andas, få nytt liv, bearbeta sorg och bli helade. Var och en tänker sitt. Sällan med konversationer utan genom ansiktsuttryck, kroppsspråk och irrationella handlingar.

Regissören Fredrik Wenzel var fotograf och manusförfattare på *Farväl Falkenberg*. Nu har han regidebuterat med Henrik Hellström i en av årets finaste filmer. Allt ramas in av Erik Enockssons sorgna musik. Hjärtskärande vackra kompositioner till skimrande poetiska bilder.

Den svenska filmen lever och Falkenberg är platsen där vemodet frodas.

Fredrik Söderlund